

Sygn. akt I C 389/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko (...)Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda J. M. kwotę 5 100 zł (pięć tysięcy sto złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.10.2015. do dnia 31.12.2015r. i z odsetkami ustawowymi z opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty.

II. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 2 019,44 zł tytułem opłaty od pozwu i wydatków, od uiszczenie których powód został w całości zwolniony.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda J. M. kwotę 2 417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 389/16

UZASADNIENIE

J. M. pozwem z dnia 25 maja 2016r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...)Spółki Akcyjnej na swoją rzecz kwoty 5 100 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.10.2015 roku do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1 stycznia 2016r. z odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał , że w dniu 31 sierpnia 2015r. uczestniczył jako pasażer pojazdu w wypadku komunikacyjnym. Sprawca zdarzenia w chwili wypadku był objęty ochroną ubezpieczeniową z tytułu odpowiedzialności cywilnej w towarzystwie pozwanego. Pozwany w toku likwidacji szkody uznał swoją odpowiedzialności i przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 5 000 zł.

Z uwagi na doznane liczne obrażenia ciała powód bezpośrednio po wypadku został przetransportowany do szpitala w E.. Z powodu ciężkich obrażeń kręgosłupa zastosowano leczenie gorsetem ortopedycznym, który powód nosił przez około 6 miesięcy.

W ocenie powoda pozwany niewłaściwie ocenił rozmiar krzywdy i cierpienie powoda. Uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 15 % , dodatkowo całkowite wyleczenie nie jest możliwe, a dolegliwości bólowe mogą się utrzymać. Powód skutki wypadku odczuwa do dnia dzisiejszego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

Pozwany podniósł zarzut 50 % przyczynienia się powoda do powstania szkody ze względu na nie zapięcie pasów bezpieczeństwa podczas zdarzenia drogowego z dnia 31 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31.08.2015 roku powód J. M. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym. J. M. jako pasażer pojazdu jechał bez zapiętych pasów bezpieczeństwa na tylnym siedzeniu.

Bezpośrednio po zdarzeniu J. M. przewieziony został do(...) Szpital (...) w E., gdzie po przeprowadzonej diagnostyce stwierdzono złamanie trzonu L3 i zalecono noszenie gorsetu J.. Powód skierowany został pod opiekę Poradni (...)w E. , gdzie kontynuowano leczenie gorsetem przez okres 9 miesięcy.

Na skutek wypadku J. M. doznał uszkodzenia kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, złamania kompresyjnego trzonu kręgu L3, sklinowacenia trzonu kręgów L2, pourazowego zespołu bólowego korzeniowego odcinka L/S kręgosłupa. Powód doznał 10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Po wypadku powód był unieruchomiony w łóżku przez okres około 6 tygodni. W tym czasie miał bezwzględny zakaz chodzenia. Przez następne 2 miesiące powód zaczął się pionizować i chodzić wyłącznie po domu. Po około 4 miesiącach powód zaczął wychodzić na zewnątrz. Przez cały wskazany okres powód użył gorsetu ortopedycznego. W okresie unieruchomienia J. M. wymagał pomocy ze strony osób trzecich przy wszystkich czynnościach codziennych.

Rokowania co do stanu zdrowia powoda są niekorzystne, albowiem doznane złamania trzonów kręgosłupa mają charakter utrwalony i nieodwracalny. W wynikach tomografii kręgosłupa L/S widoczna jest progresja zmian.

W kwietniu 2016r. z uwagi na częściowy zrost po pionowym złamaniu L3 oraz zwężeniu przestrzeni L2/L3 powód skierowany został do Poradni (...)w O. celem dalszego leczenia, po konsultacji nie został zakwalifikowany do leczenia operacyjnego.

(dowód: opinia lekarska wydana w postępowaniu likwidacji szkody k. 16, dokumentacji medyczna: k. 66, 67,68,69, zeznania świadków: M. M., R. L. k. 56v, E. L. zapis protokołu rozprawy z dnia 09.02.2017r. k. 75, opinia biegłego z zakresu chirurgii i ortopedii k. 93-96, opinia biegłej z zakresu rehabilitacji medycznej k. 85-90, opinia biegłej z zakresu neurologii k. 117-124,126-128, zeznania powoda zapis protokołu rozprawy z dnia 09.02.2017r. k. 75, akta szkody)

Decyzją z dnia 5 października 2015r. pozwany poinformował powoda o przyznaniu tytułem zadośćuczynienia kwoty 5 000 zł i tytułem kosztu opieki osób trzech kwoty 140 zł.

(dowodów: akta szkody)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 445§1 kc, zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Strona pozwana nie kwestionowała, iż udzieliła ochrony ubezpieczeniowej sprawcy szkody. Zdaniem pozwanego roszczenie pozwu nie było jednak zasadne, albowiem dotychczas wypłacone zadośćuczynienie odszkodowanie w pełni rekompensuje doznane przez powoda krzywdy. Ponadto pozwany podniósł zarzut przyczynie się powoda do powstania szkody.

Powołani w sprawie biegli z zakresu chirurgii i ortopedii oraz rehabilitacji medycznej na podstawie dokumentacji zawartej w aktach sprawy i po uprzednim przebadaniu powoda stwierdzili, iż na skutek wypadku powód doznał uszkodzenia kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, złamania kompresyjnego trzonu kręgu L3, sklinowacenia trzonu kręgów L2, pourazowego zespołu bólowego korzeniowego odcinka L/S kręgosłupa, co skutkuje 10 % trwałym uszczerbkiem na zdrowiu.

Po wypadku powód był unieruchomiony w łóżku przez okres około 6 tygodni. W tym czasie miał bezwzględny zakaz chodzenia. Przez następne 2 miesiące powód zaczął się pionizować i chodzić wyłącznie po domu. Po około 4 miesiącach powód zaczął wychodzić na zewnątrz. Przez cały wskazany okres powód użył gorsetu ortopedycznego. W okresie unieruchomienia J. M. wymagał pomocy ze strony osób trzecich przy wszystkich czynnościach codziennych.

Rokowania co do stanu zdrowia powoda są niekorzystne, albowiem doznane złamania trzonów kręgosłupa mają charakter utrwalony i nieodwracalny. W wynikach tomografii kręgosłupa L/S widoczna jest progresja zmian. Okoliczności wskazane przez biegłych znajdują potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy i aktach szkody, zeznaniach świadków i powoda. Sąd w pełni podzielił opinie biegłych z zakresu chirurgii i ortopedii oraz dokumentacji medycznej, albowiem były jasne i pełne, wyjaśniały wszystkie istotne okoliczności, a równocześnie były poparte wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłych.

Opinia biegłej z zakresu neurologii nie wniosła do sprawy istotnych okoliczności.

W ramach art. 445§1 kc uwzględnione winny być okoliczności, które składają się na pojęcie krzywdy, jej rozmiar. Oczywiście jest, iż ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu w celu określenia właściwej wysokości zadośćuczynienia nie wyczerpuje oceny i ma jedynie charakter pomocniczy i orientacyjny. W świetle przepisów kodeksu cywilnego podstawowym celem zadośćuczynienia należnego osobie poszkodowanej jest złagodzenie doznanych cierpień fizycznych i moralnych. Wysokość zadośćuczynienia musi pozostawać w zależności od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości. Funkcją zadośćuczynienia jest przede wszystkim wyrównanie poszkodowanemu doznanej przez niego krzywdy, a nie jego wzbogacenie. Sąd Najwyższy stoi przy tym na stanowisku, że wysokość zadośćuczynienia musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna przy uwzględnieniu krzywdy pokrzywdzonego odpowiadać aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z 28.09.2001, III CKN 427/00, LEX 52766). Zasądzona kwota winna być zatem umiarkowana i utrzymana w rozsądnych granicach. (por. wyrok SN z 16.04.2002r. V CKN 1010/00, OSNC z 2003r. nr 4 poz. 56)

Zadośćuczynienie z art. 445 kc ma zatem charakter kompensacyjny. Jednakże wysokość zadośćuczynienia powinna uwzględniać wszystkie okoliczności oraz skutki doznanego kalectwa (wyrok SN z 03.05.1972r. I CR 106/72, niepubl.) i przedstawiać przy tym ekonomicznie odczuwalną wartość. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny i Sądu Najwyższego treść art. 445 kc pozostawia sądowi swobodę w ustalaniu wysokości zadośćuczynienia i pozwala w okolicznościach konkretnej sprawy uwzględnić indywidualne właściwości i odczucia osoby pokrzywdzonej (wyrok SN z 16.07.1997r. II CKN 273/97).

Zgodnie z przepisem art. 362 k.c. jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

W orzecznictwie przyjęto, że przyczynieniem się poszkodowanego do powstania szkody jest każde jego zachowanie pozostające w normalnym związku przyczynowym ze szkoda, za którą ponosi odpowiedzialność inna osoba. Za okoliczności, które należy uwzględnić przy określaniu stopnia przyczynienia się poszkodowanego do wystąpienia

szkody uznano stopień naruszenia obiektywnych reguł postępowania przez poszkodowanego, ich konfrontację z zarzutami stawianymi odpowiedzialnemu za szkodę, ciężar naruszonych przez sprawcę obowiązków i stopień ich naruszenia, rozmiar i wagę uchybień po stronie poszkodowanego, a także ocenę zachowania się poszkodowanego (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 sierpnia 2015 r., I ACa 150/15, LEX nr 1797166).

W sprawie bezsporne było uznać, że J. M. w momencie wypadku nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa.

Niewątpliwie brak zapiętych pasów bezpieczeństwa stanowi istotne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zachowanie poszkodowanego, zawierające subiektywne elementy winy (niedbalstwo), jest także obiektywnie naganne jako sprzeczne z porządkiem prawnym i zasadami współżycia społecznego. O tym, czy obowiązek naprawienia szkody należy zmniejszyć ze względu na przyczynienie się, a jeżeli tak - w jakim stopniu należy to uczynić, decyduje sąd w procesie sędziowskiego wymiaru odszkodowania w granicach wyznaczonych przez art. 362 kc. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu przyczynienie się powoda do powstania szkody należy ocenić na poziomie 50 %.

Zdaniem Sądu zadośćuczynienie należne powodowi, przy braku przyczynienia się do powstania szkody, powinno stanowić łącznie z dotychczas wypłaconym kwotę 20 200 zł. Jednakże uznając, iż powód przyczynił się do powstania szkody w 50 %, kwota zadośćuczynienia została przez Sąd obniżona o 50 %. W tym stanie rzeczy Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia kwotę 50 100 zł. ($20\ 200 \times 50\ \% = 10\ 100\ \text{zł}$, $10\ 100\ \text{zł} - 5000\ \text{zł} = 5\ 100\ \text{zł}$).

W ocenie Sądu zadośćuczynienie w takiej wysokości uwzględnia stopień cierpień fizycznych i psychicznych, a więc rozmiar doznanej krzywdy oraz stopień przyczynienia się powoda do powstania szkody.

Od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia Sąd zasądził odsetki w oparciu o treść art. 481§1 kc zgodnie z żądaniem pozwu. Data od której powód żądał naliczenia odsetek nie była przez pozwanego kwestionowana, nadto znajduje potwierdzenie w dokumentacji zawartej w aktach szkody.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc

Na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku kwotę 2 019,44 zł tytułem opłaty od pozwu i wydatków pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku.